

Bir Bakış Ve Aşkın Yollarına Düşüş

— kul mehmet · 08 Ocak 2022

Bir Bakış Ve Aşkın Yollarına Düşüş...

İnsan, bir bakış için aşkın yollarına düşer mi? Ben düştüm işte. Onu geçen ay bizim mahallede komşu Ramazan dayının evine, misafir geldiğinde bir anda karşımda, bana bakarken o güzel bakışıyla karşı karşıya kalmıştım. Yıl 1980, öyle bir anda seviyorum diye söylemekte yoktu şimdiki gibi. Öylesine buluşmalarda yoktu. Her gün kapının önünde yola çıkmasını hatta pencereye çıkmasını bekledim, çıkmadı. Annem bunu fark etmiş olmalı ki beni yanına çağırıldı.

-Evladım canım oğlum, bir kaç gündür seni durgun görüyorum, seni izliyorum. Peşine düştüğün Ramazan amcalara gelen misafir, uzaktan bir akrabasının kızı. Babası onu zorla istemediği birisine verince kaçmış buraya gelmiş. Ramazan amcan onu garajda, o gün işi varken görmüş almış kendilerine getirmiş, yarın o kızı geri gönderecek. O sana yar olmaz evladım.

İçim burkularak.

-Neden bana yar olmasın ki? İstemediği bir evlilik onun ki! Bana bakışını gördüm ve tutuldum anne.

-Ah talihsiz evladım ah! Bilmem ki ne yapmalı?

-Haydi, canım anam, bir şeyler yap ne olursun. Aklıma düştü bir defa, elden ne gelir? Haydi, canım anam ne yaparsan sen bir şeyler yaparsın ancak.

-Evladım, her insanın aklına düşen birisi mutlaka vardır. Seni anlıyorum, babanla konuşayım...

Anneme kocaman sarıldım. Canım annem içimdeki çığlıkları nasıl duymuştu bilemiyordum, sonuçta anneydi, bilirdi demek ki! İsmi dahi bilmediğim bu güzelin, tek başına istemediği birisiyle evlenmesine karşı çıkabilecek miydik acaba? Sahipsizliğine sahip çıkabilecek miydik? Gecedden sabaha kadar bunu düşünerek, göz kapaklarım kapanmadan düşündüm durdum. Utangaç delikanlılık o yıllarında, açılmak kapısında bekleyerek çıkmasını beklemek kolay değildi ki! Ah şansım inşallah döner diye sabaha kadar, Rabbime dualar ettim durdum. Şansızlığım sabaha kadar böbrek üstü bezlerime kese yapar gibi değil, döver gibi yaptı, beni yaralı bıraktı.

Mehmet Aluç

Görsel Alıntıdır.